

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm L.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

in 4. columna, & Dec. in consil. 89. in 2. columna, cum alijs, quæ possent allegari: & hæc sufficiant ad laudem Dei.

SUMMARY.

- 1 Alienatio rei legata ex titulo oneroso facta legati ademptionem non probat, nisi de contraria ipsius alienantis mente appareat.
- 2 Idem est in pignoratione rei legata.
- 3 Et in alienatione facta necessitate rei familiaris.
- 4 Legatum factum expresse intuitu meritorum, & servitiorum discipuli revocatur, quam factum simpliciter.
- 5 Domus toto usu, & integro usufructu legato, debetur habitatio integra, & usufructus integer cum iure illam alteri locandi, & legatario a die hereditatis adita pensiones dictæ domus debentur.
- 6 Legatum factum mulieri sub conditione, si nuptias non contraxerit, debetur, etiam si nuptias contraxerit, nisi testator diversa fecerit legata in casu quolibet nuptiarum, & non nuptiarum.

E P I T O M E.

LEGATVM nō censi ademptum ex alienatione rei legatæ facta à testatore totumq; vsum, & integrum vsum fructum domus legatæ cum iure alteri locandi deberi, & legatum mulieri sub conditione, si non nupsset, factum non deberi, si nupsset, hic ostenditur.

CASVS CONSILII L.

I OANNES ANTONIVS Placentinus inter alia ab eo in codicillis suis disposita reliquit domum Ioannæ suæ, & suorū bonorum servitrici, & gubernatrici victu & vestitu pro toto tempore eius vitæ cum modis, & gravaminibus in dictis codicillis apposis: & casu, quo nō posset pacificè, & quietè vivere dicta do. Ioannæ cū herede ipsius codicillantis, tunc ipsa habere deberet totum vsum, & integrum liberum vsum fructu cuiusdam petiæ terre bebulcarum quatuor cum dimidio, ita quod posset de dicto usufructu disponere, prout sibi videbitur, & placuerit: & quod in casu necessitatis suæ, videlicet victus, seu infirmitatis ipsa posset vendere, & alienare duas bebulcas dictæ petiæ terre pro sua necessitate: Et si ipsa domina Ioanna nuberet, & matrimonium contraheret, illi dominus codicillans reliquit libras centum in pecunijs numeratis, & interim antequam nuptias contraheret, seu donec sibi dictæ libras centum soluerentur, voluit idem codicillans, quod ipsa habere debeat integrum, & totum vsum fructum dictæ petiæ terre. Item ultra alia legata dictæ domine Ioannæ facta codicillans eidem reliquit totum vsum, & integrum vsum fructum domus ipsius codicillantis: & quod ipsa posset in domo prædicta stare, & habitare toto tempore vitæ suæ: In quo quidem usufructu dictæ petiæ terre, & domus noluit dictus dominus codicillans ipsam posse turbari, nec molestari à suo herede, sed eam posse de dictis usufructibus disponere, prout sibi videbitur, & placuerit: & quod suus heres dictam domum vendere, seu alienare non posset absque consensu, & voluntate domine Ioannæ, ipsa tamen stante, & durante sine marito: Factis huiusmodi codicillis, ipse dominus codicillans dictam petiæ terram unā cum tota possessione seu toto prædio in eius vita vendidit, & alienavit, deinde ex hoc seculo migravit, non aliter mutatis, nec reuocatis dictis codicillis. Quarit, statim præmissis de pluribus, & primo, an ex alienatione dictæ petiæ terre, ut supra, relictæ quoad usufructu, ac et quoad proprietatem

re in casu necessitatis, legatū dicte petie terre esseat p. do. codicillantis reuocatū. ¶ Sed o an vñsfructus, & habitatio totius domus debeat dicte dñe Ioāne ita, q̄ ipsa possit illa domū locare alteri p̄sona ad ipsius vñsfructū, & comodū. & p̄sequenter an ēr pensiones p̄te ritū ipis percepta ab ipso hārede debeantur domine Ioāne legatarie. Tertio queritur, an legatū vñsfructus, & habitationis domus p̄dicta, & dicte petie terre in casu quo nō diceretur reuocatū, debeat ipsi domine Ioāne etiam in casu, quo nuptias cōtraheret.

CONSILIVM L.

ISO themate s. proposito vna cū dubitationibus, quæ ex illo oriuntur, omittis disputationibus. & argumētis, quæ hinc inde fieri possēt, breuiter, & p̄clusiue loquēdo, Quoad p̄mū cōcludo, q̄ legatū dicte petie terre nō d̄r reuocatū per alienationē factā ab ipso dño codicillante, nisi p̄staret, & probaret de p̄ia mente ipsius. q̄ alienando titulo oneroso voluerit illud legatū reuocare per tex. vbi casus in §. si rē suā insti. de leg. vbi testator alienando, vt dictū est, sex titulo nō lucratiuo rem, quā legauit, non censetur legatū reuocare. & debetur legatario, si nō probetur, q̄ adimendi animo alienauerit. ¶ Quod quidē comprobo ex illo tex. in ver. seq. incip. idē. & probat in l. qui post C. de lega. vbi dicit text. idem esse, si testator rē legatā pignoraui alicui, q̄a nō cēsetur adimisse legatum. & ideo legatario debetur. Si idem est in hoc secūdo casu, q̄ est in primo, sequit̄ q̄ testator alienandō rem legatam simpliciter nō censetur legatū adimisse, nisi probetur, q̄ animo adimendi alienauerit, q̄a in secūdo casu pignorando simpliciter rem legatam nō censet̄ testator legatū adimisse, nisi expresse per heredē probet̄, q̄ illam pignoraui animo adimendi, vt no. per gl. & doct. in d. §. idē rescriptum, & in d. l. qui post. Vel saltem in casu nostro cōcludendū est, legatū non fuisse per alienationē testatoris reuocatū, seu adēptū, t̄ qm̄ dictā petiam terrē alienauit necessitate rei sue familiaris, hoc est, vt rem suā familiarem vtiliter gereret, & non ex volūate mera, quia vt venderet totū prædium, totamq; possessionē, vēdidit etiā illā petiā terrē, quā de per se nō vendidisset. Et ideo sequitur, q̄ nō principaliter ex voluntate d̄r illam petiā terrē vendidisse, sed vt posset totū prædium vendere, & sic potius ex necessitate sue rei familiaris. Propterea nō p̄sumitur ex hoc legatū reuocatū nec adēptū, nisi per heredē p̄rium appareret, & probaretur, videlicet, q̄ testator hoc fecisset animo reuocandi, illudque adimendi, vt est text. in l. scribit §. item ff. de auro, & arg. lega. ibi ex necessitate aliqua & c. l. rem legatā cū ibi no. ff. de adim. lega. d. §. si rem & d. l. q̄ post. Item qm̄ res legata à testatore alienatur titulo oneroso, hoc est titulo vēditionis, sēp̄ h̄dī incūbit onus probandi mutationē volūtaris testatoris, q̄ ipse voluerit reuocare, cū in dubio volūtaris mutatio nō p̄sumitur ex cā necessaria rei familiaris fm̄ lac. But. in d. l. qui post. Ergo alienando titulo oneroso in dubio legatū nō p̄sumitur adēptū. & debetur legatario d. l. si rem cū ibi no. Et t̄rō magis hoc dicendū est in casu nostro, qm̄ testator, seu codicillans fecit illud legatum do. Ioāne p̄p̄ seruitia habita ab ipsa, & in recōpensationē meritorū, vt colligit̄ ex verbis codicillorū ibi ipsius codicillantis seruitrix, & gubernatrix & c. q̄ verba dñr ēr repetita in legato terræ: nā t̄ legatū factū expresse intuitu meritorū, & seruitiorū difficiliter reuocat, quā factū impliciter, quāuis cēsetur factū p̄p̄ merita. Nec adiecit. ff. p̄ loc. ita colligit̄ ex no. p̄ Ale.

& Pau. de Ca. in l. 3. in ff. de lib. & post. Quare dō, legatū petie terre in casu nostro nō dicit̄ adēptū per vñsfructū factū & ideo emptor pati debet̄ legatariā vñ petie terre. Neque ob hoc alienatio dicte petie dicitur inualida, & frustratoria, qm̄ vñsfructus quoad proprietatem, & finito vñsfructu facta cōstitutio, & venditio omni respectu effectum habet. ¶ Quoad fm̄ dubium respondeo q̄ totius domus habitatio integra, & integer vñsfructus debet̄ nāt verba legatī iūcta l. cū antiquitas. C. de vñsfructu probat, deberi integrā habitationē cum iure in ea alteri rē, cuius legata fuit habitatio. Et ideo cū legatū habitatio, & vñsfructus debeat̄ à die alie nātis, eiusque dies t̄c cedere, & venire dicat̄ illi dies vñsfr. leg. ced. sequit̄, q̄ à die hāreditatis p̄fessiones debent do. Ioāne, cui heres illas reuocauerit, si eas recepit. ¶ Quoad tertium respōdo, q̄ detracti, nec reici in casu nostro cōditionis, sed solum deberi legatum vñsfructus habitationis, si nō p̄xerit nuptias, & ipsa maneat in rito, vt in codicillis p̄tinetur: quia licet legatam mulieri sub p̄ditione, si nō p̄xerit nuptias, & in casu, quo nuptias p̄xerit, qm̄ cōditio illa impotētia nuptiarū vitatur, & non vitatur mulieri, l. ff. de cond. & demo. cum ibi no. l. sed si hoc in l. seq. eo. tit. cum sim. tamen vbi cūq; reuocatur dicit̄ legataria in vtroque casu, videlicet quia dicit̄ cerit legata in quolibet casu, tunc legatum factū conditione negatiua, si nō contraxerit nuptias, etiam debetur, si fuerit adimpleta cōditio. & in casu quo nuptias nō contraxerit, si vero contraxerit, illa non debetur, sed relicta sub cōditione cōtraxerit nuptias, vt est text. no. ibiq; doct. in l. Tina. si nō p̄rit. ff. de cōd. & dem. & hoc arbitror de iure vtriusq; ideo vltius non inlino. Laus Deo.

SVMMA RIVM.

1. *Castrium cum suis pertinentijs concessum corporali nomen habet, nisi ea ab habente potestatem, vel à statuto, quod tunc pro pertinentijs ad castrum accessit, sicut in l. de p̄tinentijs.*
2. *Castrium ex possessionibus non constat, nihilq; eas ipsius habet.*
3. *Rebus separatim quoad significatum, quoad vocem, & p̄p̄, vna alteri non cedit, nec ex vna ad aliam inferri, quod tunc vt infra num. 7.*
4. *In concessione Castri, vel ciuitatis quādo mōl̄dina p̄p̄i vñsfructu tinentur.*
5. *Introituum appellatione redditus obventiones, & p̄p̄i tinentur.*
6. *Legatum factum sub nomine significante locum locum tunc comprehendit, sicut si nomen se ad vtrumque habet.*
7. *Corporalia accidentia alicui rei legata, vel concessa quādo legatō, & concessione comprehenduntur.*
8. *Onus iniunctum sub conditione, quā quis à vita cōtempnit, irahi potest, inualidum est, quod declaratur no. 13.*
9. *Ex equipollentibus quid fieri non refert.*
10. *Testator hāredem suum in re ipsius hāredis graue p̄p̄i numero 2.*
11. *Beneficiorum redditus sunt ipsius clerici beneficij.*
12. *Distinctiones si, & quatenus iuncta verbo futuri tempore vñsfructum important.*
13. *Legatum p̄p̄i, vel sub conditione factum p̄p̄i quādo p̄p̄i p̄p̄i ditione adimi, & in alium sub conditione transferri potest.*
14. *Tro rebus particulariter legatis, vel per fideicommissum actio personalis, vel in rem.*
15. *Inuito creditore, aliud pro alio solui non potest.*
16. *Testator ad quēdam bona se restringens alia dimittere p̄p̄i cludere videtur.*
17. *Testator mandans filiis, vt equaliter inter se diuidant, p̄p̄i de bonis hāreditatis, & de his, quæ tempore diuisionis exstabant.*